

83.

Žatevná

Lento

([Redakcia, 1880])

Čie - že je to jar - nie žit - ko pod ho - ra - mi,
 Vy - bi - li ho vran - né ko - ne pod - ko - va - mi,
 pod ho - ra - mi, pod ho - ra - mi?
 pod - ko - va - mi, pod - ko - va - mi.

Čieže je to jarnie žitko [:: pod horami? ::]
 Vybili ho vranné kone [:: podkovami. ::]

Zelená je pohanôčka, [:: zelená je, ::]
 trhajže ju, duša moja, [:: voňavá je. ::]

Skočila som do zhradky, [:: skočila som, ::]
 odtrhla som tri ružičky, [:: odtrhla som. ::]

Okolo mňa, šuhajčku, [:: okolo mňa, ::]
 ako vtáčik jarabáčik [:: okolo pňa. ::]

Melódia: Rup.¹ 38; Rup.² 39; Rup.³ 33: Čieže je to jarnie žitko — [Für. 14: Čieže ge to
 garnje žitko] — [Sl. sp. III 579].

84.

Žatevná

Andante

([Redakcia, 1880], kysucká, [Trenčianska])

Vy - so - ko si ko - sil, ne - rov - no u - kla - dáš;
 pre - čo si, šu - haj - ko, svej rov - ni ne - hľa - dáš?

Vysoko si kosil, nerovno ukladáš;
 prečo si, šuhajko, svej rovni nehľadáš?

Vyžíňaj, devečko, vyžíňaj u zeme,
lebo sa ti díva potešenie tvoje.

Melódia: [Sl. sp. D 1779].

85.

Handárska

Andante

(Verešvársky, [1880], Prešporská [Bratislavská])

Ej, že-ny, že-nič-ky, dá - vaj-te han-drič-ky za ty pek-né
i - hlič - ky, za ty dob-ré špen-dlíč - ky, za ty krás-ne
šno-reč-ky. Dá - vaj-te, že-nič - ky, dá - vaj-te han-drič-ky.
Ja - ký pán, ta-ký krám, aj ta - ké-ho ko-ňa mám, ja - ký mám,
ta-ký dám. Dá - vaj-te, že-nič - ky; dá - vaj-te han-drič-ky.

Ej, ženy ženičky,
dávajte handričky
za ty pekné ihličky,
za ty dobré špendlíčky,
za ty krásne šnorečky.
Dávajte, ženičky,
dávajte handičky.
Jaký pán, taký krám,
aj takého koňa mám,
jaký mám, taký dám.
Dávajte, ženičky,
dávajte handričky.

Melódia: [Sl. sp. D 882].